

[Arnth Jensen.]

Hvorledes har man dernæst søgt at opfylde det andet Hovedønske: betryggende Sikkerhed mod Misbrug af Loven? At Ministeriet ønsker en saadan Sikkerhed, fremgaar af Bemærkningerne. Spørgsmaalet er blot, hvordan Spørgsmaalet er løst. At der er sket Misbrug af Aftenskoleloven, kommer vi ikke udenom, det foreligger der sikkert ogsaa for det høje Ministerium Beviser for. Det er offentligt oplyst i Pressen, hvordan der ofte er blevet oprettet Skoler paa et saadant Grundlag, at de ikke fortjente at kaldes Skoler, og med Lærerkræfter, som ikke fortjente at kaldes Lærere.

Jeg fremdrog sidste Aar et Eksempel fra Ribe Amt og gjorde Ministeriet opmærksom paa, hvad der var skrevet i Pressen. Ministeren sagde dengang, at Ministeriet kendte det ikke. Nu faar vi oplyst i Bilagene til Lovforslaget, at man i Skoleraadets Møde den 20. Juni 1933, tror jeg det var, har behandlet Sagen, men der staar kun, at den er taget til Efterretning. Om den nu stiltiende er taget til Efterretning, ved jeg ikke. Man har endvidere henstillet til Skoledirektionerne med Opmærksomhed at følge Skolerne o. s. v. Men jeg kunde have Lyst til at spørge den højtærede Minister: Hvis Pressen nu har fremstillet de angrebne Forhold rigtigt, mener Ministeren saa, at Ministeriet kan slaa sig til Taals med den Udgang? Vi staar over for en Revision af Loven, vilde det saa ikke have været naturligt, da det ogsaa er Ministeriets Ønske at undgaa Misbrug, om man var gaaet til Bunds i den Sag og eventuelt havde statueret et Eksempel, vist, at saadan noget kan ikke tolereres? Jeg spørger den højtærede Minister: Har Ministeriet gjort dette, eller er Ministeriet tilfreds med den Forklaring, at Sagen er „taget til Efterretning“?

Hvilken Betryggelse giver Lovforslaget mod en Gentagelse af noget saadant? For det første staar der, at Skoleundervisningsplanen skal godkendes af Skoledirektionen. Det er sikkert en rigtig Bestemmelse, jeg ønsker ikke at opponere imod den. Men burde der ikke være en Bestemmelse i Loven, der gav Sikkerhed for, at de lokale hjemlige Skoleautoriteter virkelig ønskede denne Skole og kunde sige god for den? Der staar, at Skolerne skal godkendes af Skoledirektionen. Skoledirektionen ser paa Grund af den lange Afstand kun Papirerne. Det er muligt, at de ogsaa underskrives af de hjemlige Skoleautoriteter, men jeg tror, det var godt at faa ind i selve Loven, at der skal være en Garanti ogsaa fra de hjemlige

Skoleautoriteter for, at den paagældende Skole virkelig er noget, der bør ydes Tilskud til. Vi ser ogsaa af Besvarelserne, at mange af Skoledirektionerne føler, at de befinder sig paa gyngende Grund, og jeg vil derfor udkaste Tanken om en lokal Garanti til Overvejelse, baade med Hensyn til Skolernes Art, deres Undervisningsplan og Lærerkræfternes Egnethed. Jeg kan ikke i Dag fremsætte bestemte Forslag, men det kan vi tale om i Udvalget.

Jeg finder det absolut rigtigt, naar der er Tale om Lærerkræfterne, at man ikke bestemmer, at kun Folk med Lærereksamen kan undervise i den paagældende Skole, men man maa paa den anden Side have Sikkerhed for, at den, der sættes til at undervise, baade har de fornødne Kundskaber og Evne til Undervisning, men navnlig ogsaa, at vedkommende har den Agtelse og Anseelse, der maa kræves for, at han kan være skikket til at være Ungdommens Lærer. Nu kunde jeg tænke mig, at Ministeren vilde sige: vi har derfor ogsaa sat en Bestemmelse om Tilsyn ind, idet vi ikke overlader det til det hjemlige Tilsyn, men skyder en anden Part ind, nemlig Amtsskolekonsulenten og i Byerne Skoledirektøren, Inspektøren eller en Overlærer eller en dertil skikket Person.

Maa jeg lige om dette Tilsyn i en Sidebemærkning sige til Ministeren, at jeg ikke kan begribe, at Ministeren nu her vil prøve paa at lave, hvad jeg skal sige, et lille nyt Embede. Hvorfor skal vi altid have de Bestemmelser om Honorar for det og det? Her drejer det sig om en saa stor Samfundssag, at det maa være let at finde en egnet Mand eller Kvinde til at føre dette Tilsyn uden Honorar. Det forekommer mig, at man skal lade være med dette stadig at beskikke en Person med Honorar. Her synes der mig i hvert Fald at være et Tilfælde, hvor man kunde undlade den Slags.

Saa kommer det andet store Spørgsmaal, nemlig Amtsskolekonsulentens Tilsyn. Nu maa jeg bede Ministeren erindre, hvordan disse Amtsskolekonsulenter kom til Verden, og paa hvilke Betingelser vi tilsidst opnaaede Enighed paa dette Punkt. Det, vi forlangte og satte som Betingelse for vor Tilslutning, var, at Amtsskolekonsulenten ikke skulde være en Inspektør, men en Vejleder, som, naar han blev tilkaldt — jeg siger udtrykkeligt: tilkaldt — kunde komme til at gøre sin Indsats i den foreliggende Sag. Men hvad er det, Ministeren nu kommer med? Nu kommer Ministeren i dette Lovforslag og vil forsøge at sætte Amtsskolekonsulenten ind netop som In-